

er ofte en periode, hvor der kan ske stor skade og stor personlig krænkelse af den pågældende.

Diskussionen om Pressenævnets sammensætning, Pressenævnets handlemuligheder, dets bevilling osv. deltager vi meget gerne i.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så går vi videre i rækken, og det er hr. Søren Søndergaard.

Søren Søndergaard (EL):

Enhedslisten har sympati for en ændring af medieansvarsloven, der i højere grad tager hånd om personers, virksomheders og organisationers ret til at få genmæle.

Det er jo en evigt tilbagevendende historie med kioskfolk, som hænger masseordere, 22 plejehjemsbeboere, bistandsmodtagere og flygtninge og andre ud for alverdens ulykker. Kommer der senere et genmæle, havner det som regel nederst på side 22.

Kan vi sikre, at medierne opfatter især følsomme personhistorier med større opmærksomhed og omtanke, så medvirker vi gerne, og vi medvirker gerne til, at ressourcetsvage personer får kvalificeret støtte til et genmæle. Så der er en række af de ting, som står i det her forslag, som vi bestemmer positive over for, og kigger vi på udlandet, har man langt skarpere regler for genmæle, uden at pressenævne dér får skyld for at redigere aviserne.

Med hensyn til forslaget om en udvidelse af Pressenævnet, er det en af de ting, vi vil kigge lidt mere grundigt på under udvalgsbehandlingen, for vi er nok lidt usikre på, om det er nødvendigt. Pressenævnets statistikker viser, som ministeren også var inde på, en overraskende og forbløffende enighed i afgørelserne. Afgørelserne afslører ikke, som antydning i lovforslaget, en opdeling i fronter mellem offentlighedens repræsentanter og medierne.

Kl. 13.40

Der er ikke noget påviseligt mønster, der skulle majorisere offentlighedsrepræsentanterne. Der afgives meget sjældent dissens, og når der afgives dissens, kommer disse ofte fra pressens repræsentanter. Det vil sige, at det er pressens repræsentanter, der er i mindretal. Vi vil derfor under udvalgsbehandlingen søge at få belyst det problem og derefter tage stilling til denne del af forslaget.

Derudover opfatter vi det som naturligt, at vi under alle omstændigheder – nu er der næppe flertal for forslaget, men selv hvis der var et fler-

tal – finder en eller anden form for høringsmekanisme, så berørte organisationer kunne få mulighed for at komme med deres bemærkninger til lovforslaget.

Men som helhed er vi positive over for både intentionerne og også på en række punkter de konkrete formuleringer.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til hr. Søren Søndergaard. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Søren Krarup.

Søren Krarup (DF):

Jeg vil endnu en gang takke for en saglig og lødig debat. Jeg vil sige, hvor er det dog rart, at man somme tider herinde kan tale sagligt og lødigt om tingene, uden at det skal være disse evige partimodsætninger, der fører til mere eller mindre, synes jeg, underlødige misforståelser.

Jeg takker for en saglig og lødig debat og vil så lige sige, at der naturligvis ikke er noget som helst ønske om at anfægte ytringsfriheden eller pressefriheden i vores forslag. Tværtimod er det jo helt afgørende, at ytringsfriheden virkelig er reel her i landet. Noget af det, som dette lovforslag om en ændring af Pressenævnet skulle bidrage til, er netop at sikre den reelle ytringsfrihed, i den forstand at almindelige mennesker tør sige noget.

Jeg vil tillade mig at fortælle, at jeg i de sidste 15-20 år været talsmand for et synspunkt, der først efterhånden har vundet ørenlyd, men som i begyndelsen blev afvist med skældsord af den mest underlødige art. Jeg har derfor været i forbindelse med utallige mennesker, som har sagt til mig: Vi er ganske enige med dig, men vi tør ikke sige noget, for så ved du godt, hvad vi bliver kaldt.

Det blev de også. Der var mange tilfælde, hvor almindelige mennesker kom i vanskeligheder, fordi de blev hængt ud som de mest uhyrlige tankeforbrydere. Havde der været et virkelig ansvarligt pressenævn, som også på eget initiativ kunne gribe ind over for den allervorste medieforfølgelse, havde ytringsfriheden været helt anderledes godt tjent med Pressenævnet.

Det, vi ønsker, er faktisk netop en sikring af ytringsfriheden, hvor de medier, som specialiserer sig i overfald og på den måde forsøger at lukke munden på folk, faktisk bliver draget til ansvar. Det er det, der er vores hensigt.

Jeg vil her tillade mig at henvise til Ole Haselbalchs, synes jeg nok, temmelig afslørende skrift fra 1994, der hedder »Pressenævnet«, og